

302. Én zörgetek...

Sostenuto

1. Én zör-ge - tek aj - tó-don gyemkém, A ke-gyel-met ho-zom.
 2. Én zör-ge - tek, nemondd, a szél zö-rög A szá-raz á - ga-kon,
 3. Én zör-ge - tek, mintven-dé-ged ma még Aj - tó-don, gyer-me-kem,

Bol-dog, ki hall - ja szóm, és jön fe-lém, S szí-vet nyit én - ne-kem.
 Én zör-ge - tek, Is - ten, ki Szent, ö-rök, Ó, hallgasd szó-za-tom!
 Egy-kor por - sá - to - rod a föld-be tér, S te zörgetsz majd ne-kem.

Ki-tárt szí-vé-ben lesz majd lakhelyem, Egykormajd Vé-le va-cso-rát eszem,
 Fe-léd jö-vők még lágy sut-to-gás - sal, Ha el-lenállsz, majd vi-har-zú-gás-sal.
 Ha engedsz nékem, békém itt ti - éd, S ki-tá-rom ott a mennyka-pu-it Én.

E - lőt - te fel - tá-rul-nak az e-gek, Én zör-ge-tek, Én zör-ge-tek!
 Hidd, a szavam nem gyemek-kép-ze-let, Én zör-ge-tek, Én zör-ge-tek!
 Ha el-len-állsz, be-zá-rom az e - get. Én zör-ge-tek, Én zör-ge-tek!